

побѣда.

Войце мене! да га данѣiamo,
Овогоне рату престоломъ,
Кад ми млада мене прѣочеда. —
И се скорих на конта китеда
и припаѣ саблѣ подпамету
Идиш тогак нѣ то поне равнѣ
(Кои ѣда Краљевицу марко)
Док дождох до войске цареве,
ме повикну да ме войска нос
„не свѣ си се кои тогак нѣмо,
„да ме дойде на междѣ тоарки!“
Сви тогакъ нѣком поникоме,
Не поникѣ мене догоне млада.
Мена мене на свѣ не подуба,
Али ми е ко да ме подуба;
Ни коница ни шамурах неѣме,
Али неми ко тагѣ крилата
Око мене и коница мога
Ме одлети спет, из млада
Мени да неми небу кроз охаке
И се врати долом двору свѣме
А крии путѣ твои догѣ двори...
Прѣд двором ми Мена догѣ млада!
Не река ме али ми е ко да река
Мена мене на свѣ не подуба,
Али ми е ко да ме подуба. —
Ухвати га да вели руку
Ме потегнух саблѣ подпамету
Да се види тко е тогак догѣ

4
4905

Кадо